

1 f

AFSCHRIFT

Griffienummer : 000690

Repertoriumnummer : 841

Vonnisdatum : 30.03.2010

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1246 1.
geboren te
wonende te
Nederlandse.

op
)

1247 2.
geboren te
wonende te
Nederlandse.

op

Verdacht van:

Te vanaf 02/09/2002 tot 18/09/2008:

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te _____, gekadastraerd of geweest zijnde _____, eigendom van DE EERSTE EN DE TWEEDE, voornoemd, ingevolge akte van 02/09/2002 verleden voor notaris _____ met standplaats te _____ gelegen in natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat (vogel- en habitatgebied)

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

de volgende bouwwerken in stand te hebben gehouden:

een houten chalet van 6 x 6 meter;
een houten berging van 3 x 3 meter;
een houten hondenhok van 3 x 4 meter met buitenren van 7,6 x 5 meter;
een houten bergruimte met afdak van 4,5 x 2,5 meter met 2 kippenhokken van elk 2m²;
een terras in klinkers en tegels van 4,5 x 4 meter;
een terras in tegels van 4 x 4 meter;
een omheinde moestuin van 16 x 9 meter;
een prieeltje van 3 x 2 meter;
een grote aangelegde tuin;

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

f

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op 29/04/2009,
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 55,57 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;
- Mr. _____, advocaat te _____
vertegenwoordigt beklagden, die ter zitting niet verschenen.

*** **

1.
Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te _____
kadastraal gekend onder _____

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een natuurgebied met wetenschappelijke
waarde of natuurreservaat (gewestplan _____ ggk. bij K.B. van 22 maart
1978).

2.
Beklaagden worden ervan verdacht vanaf 2 september 2002 tot 18 september 2008
zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning bepaalde constructies te
hebben in stand gehouden, m.n.
- een houten chalet van 36 m²,
 - een houtenberging van 9 m²,
 - een houten hondenhok van 12 m² met buitenren van 38 m²,
 - een houten bergruimte met afdak en twee kippenhokken,
 - een terras in klinkers van 4,5 m x 4 m

- een terras in tegels van 4 x 4 meter,
- een omheinde moestuin,
- een prieeltje,
- een grote aangelegde tuin.

3.

Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De instandhouding van dergelijke constructies in ruimtelijke kwetsbare gebieden blijft strafbaar.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is bijgevolg bewezen door het strafonderzoek en het onderzoek ter zitting.

Beklaagden houden voor dat het tijdstip waarop de constructies werden opgericht niet is aangetoond; zij worden enkel vervolgd voor de instandhouding van de wederrechtelijk opgerichte constructies.

Bij notariële akte verleden op 2 september 2002 verkregen zij de eigendom van de kwestieuze percelen; op dat ogenblik was de informatieplicht van de instrumenterende notaris wettelijk opgelegd, zodat beklagden ten onrechte voorhouden dat in hun hoofde geen opzet bewezen is.

Beklaagden dienen de notariële akte na te lezen voor wat betreft de afwezigheid van een stedenbouwkundige vergunning voor de constructies.

Wegens de ernst en de aard van deze misdrijven en rekening houdend met het gedrag van beklagden, dient een effectieve bestraffing te worden opgelegd.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 21 september 2004.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op dat ogenblik was het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet goedgekeurd en was de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid nog niet opgericht.

In casu is het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid overbodig nu de kwestieuze constructies in stand worden gehouden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De herstellvordering is gegrond nu blijkt dat de wederrechtelijk opgerichte constructies strijdig zijn met de bestemming van het gebied en geenszins bijdragen tot het behoud, de bescherming of het herstel van het natuurlijk milieu; de gestapelde materialen vormen een ernstige bedreiging voor het natuurlijk milieu.

De dwangsom is redelijk en houdt rekening met de met de ernst van de misdrijven die werden gepleegd in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De herstellvordering is wettelijk en is niet gesteund op machtsoverschrijding dan wel machtsafwendings.

De herstellvordering is evenmin kennelijk onredelijk; beklaagden werden op 14 december 2004 door de lokale politie ondervraagd en verwijzen ten onrechte naar het tijdsverloop tussen enerzijds de vaststellingen en anderzijds de behandeling van deze zaak; er werd hen immers de gelegenheid geboden om spontaan de toestand te herstellen en de wederrechtelijk in stand gehouden constructies te (laten) verwijderen.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek straffvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41
en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :De rechtbank statueringe **OP TEGENSPRAAK;**Eerste beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **825,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **137,50 euro**.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **52,12 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van **25,00 euro**.

Tweede beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 825,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 52,12 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger. W., door de afbraak van alle opgesomde constructies, de verwijdering van de terreinverharding en de vloerplaten en het tenietdoen van de aangelegde tuin, onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan – verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen - verhaalbaar op de beklagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
30 maart 2010, alwaar zetelden:

Mevrouw
Mevrouw
De heer

Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
, Griffier.

(geet)

(geet)